

zij voort naar het steegje, waar het geheel donker was geworden door het invallen van den nacht. De kinderen hadden zich overtuigd, dat zoowel de woning van Oom Piet als die van tante Sloep gesloten was, en om nu ergens onder dak te komen, kroop Sam in het geitenstalletje, terwijl Anna zich uitstreckte op een kruiwagen, die onder een afdak stond.

En aldus brachten die kinderen den nacht door. Wel flikkerden er boven hun hoofd dui-zenden sterren aan den nachtelijken hemel, maar boven die sterren troonde hun Heiland, die hen zag, zijne Engelen zond om hen te bewaken en alles voorbereidde, om hen eerst-daags te verblijden en gelukkig te maken.
(Slot volgt.)

'S AVONDS EN 'S MORGENS.

(VOOR DE KLEINTJES.)

't Is in de kamer stil.
Het bruine hobbelpaard,
Met uitgetrokken staart,
Staat domm'lend in een hoek.
Een stukkend prentenboek
Ligt eenzaam op de stoof,
Die Jantje derwaarts schoof.
Ginds in den kleinen stoel
Zit Lena's pop en gaapt;
'k Geloof zelfs dat zij slaapt
En moè is van 't gewoel.
't Serviesje staat op 't blad,
De melkkan zonder oor,
De trekpot heeft een gat,
En 't deksel is half door.
Het speelgoed in de kast
Geborgen, rust nu uit.
Een olifant, wiens snuit
Lijkt op een beddekwest,
Leunt slapend in 't kozijn.
De bleeke maneschijn
Valt neêr op een trompet,
Op trom en trommelstok,
Op kippen in hun hok,
Op knickers in een net,
Op keteltjes en kan;
Maar kind'ren zie ik niet.
Wat is er dan geschied?
Wel, zus en kleine Jan,
Zij liggen bei in bed,
En droomen van de pret,
Die na een langen nacht
Hen morgen vroeg hier wacht.

't Is in de kamer druk.
Het paard, nu uitgerust,
Rijdt op en neêr met lust,
En 't speelgoed ligt verspreid.
De pop wordt aangekleed
En is weldra gereed,
Om met de kleine meid
Een wandeling te doen,
Al mist zij ook een schoen.
't Is al in rep en roer,
Met groot geraas, rumoer
Van trommel en trompet,
En juichende van pret.
Doch slechts een oogenblik,
Want met het prentenboek
Schuift Jantje naar een hoek,
Heeft in de plaatjes schik;
En onze kleine vent
Beziet nu prent voor prent.
De haan roept Kuukleku!
Het kipje legt een ei;
Het schaapje is in de wei,
En Jantje zegt: hu! hu!
Maar straks zit zus naast Jan,
En schenkt voor alle twee,
— De pop, natuurlijk, meè —
Uit haar serviesje thee.
Klein Jantje proeft er van,
En vindt 't zoo zoet als koek,
Al is de suiker zoek.
Geen thee komt door de tuit,
Want weet, zus schenkt nu droog;
Doch vroolijk is hun oog.

En is 't met schenken uit,
Dan zingen zij een lied
En hebben geen verdriet.